

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/29/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3717205473
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2019:3717205473.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Róbert Jankovský, v spore žalobcu: REALITY - GO MONEY, s.r.o. so sídlom Nová ulica 1588, Stupava, IČO: 48 272 655, proti žalovanému: Mesto Považská Bystrica so sídlom Centrum 2/3, Považská Bystrica, IČO: 00 317 667, právne zastúpený JUDr. Miroslavom Zigom, advokátom, AK Nám. A. Hlinku 25/30, Považská Bystrica, o náhradu škody 4.546,45 eur, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanému súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Pôvodný žalobca spoločnosť REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom 1. mája 1605, Uherský Brod, Česká republika sa podanou žalobou domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu náhradu škody vo výške ako bude súdom určená na základe vykonaného dokazovania. Pôvodný žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný ako orgán územnej samosprávy v zmysle § 1 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. v znení neskorších predpisov a zároveň správca dane v zmysle § 4 ods. 1 zákona č. 536/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení so zákonom č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavebné odpady v znení neskorších právnych predpisov (ďalej len ZoMD) vydal rozhodnutie č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014, ktorým na základe § 99e ods. 1 ZoMD vyrubil daňovníkovi Q. P., nar. XX.XX.XXXX, O. P. B. XXXX, XXX XX J., Č. Y. (ďalej ako postupca) daň z nehnuteľností na rok 2014, a to daň z pozemkov vo výške 18,99 € a jednak daň zo stavieb vo výške 4.527,468 €, teda spolu daň z nehnuteľností 4.546,45 €, ktorej splatnosť rozložil do 2 splátok, a to v lehote do 30.06.2014 v sume 2.273,22 € a v termíne do 30.09.2014 v sume 2.273,23 €. V odôvodnení tohto rozhodnutia žalovaný ako správca dane uviedol, že daň z nehnuteľností na rok 2014 vyrubil v zmysle podaného daňového priznania z 31.03.2013 pod č. XXXX/XXXX, v súlade s §6 ods. 1 písm. c) a § 12 ods. 6 ZoMD, a v súlade s § 4 písm. c), § 5 ods. 1 písm. f), § 5 ods. 1 písm. g) VZN žalovaného. Postupca Q. P. vyrubenú daň žalovanému zaplatil v celej výške. Pôvodný žalobca ďalej uviedol, že uzavrel ako postupník s Q. P. ako postupcom zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postúpením nadobudol pohľadávku postupcu na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2014 rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014. Od tejto zmluvy o postúpení pohľadávok pôvodný žalobca odvodzoval svoju aktívnu vecnú legitímáciu na uplatnenie nároku na náhradu škody. Právnym základom nároku na náhradu škody, ktorá vznikla postupcovi Q. P., a ktorej náhrada je predmetom žaloby, je nesprávny úradný postup žalovaného ako správcu dane pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2014, a to konkrétne pri určení výšky tejto dane. Pôvodný žalobca poukázal na § 10 ods. 1, 2, 3, § 14 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., ktoré sa vzťahujú aj na zodpovednosť žalovaného ako samostatného územného samosprávneho a správneho celku Slovenskej republiky vzniknutého v zmysle § 1 ods. 1 zák. č. 369/1990 Zb. v znení

neskorších právnych predpisov za jeho nesprávny úradný postup pri vyrubení dane z nehnuteľnosti, spočívajúci v inom nezákonnom zásahu do práv a právom chránených záujmov postupcu Q. P. ako fyzickej osoby. Namietaný nesprávny úradný postup žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností spočívajúci v inom nezákonnom zásahu do práv a právom chránených záujmov postupcu Q. P., spočíva v nerešpektovaní právnej úpravy, umožňujúcej obciam ako správcom dane z nehnuteľností zohľadniť pri vyrubení dane z nehnuteľností miestne podmienky, teda podmienky aké samosprávny územný celok, ktorý je správcou dane z nehnuteľností bol schopný zabezpečiť vlastníčkovi nehnuteľnosti ako daňovníkovi na realizáciu a výkon všetkých jeho práv, ktoré sú obsahom vlastníckeho práva príslušnej nehnuteľnosti. Rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014 žalovaný vyrubil postupcovi Q. P. daň z nehnuteľnosti, a to jednak z pozemkov zatriedených ako zastavené plochy a nádvoría (§ 6 ods. 1 písm. d) zákona č. 582/2004 Z.z.) vo výške spolu 18,99 €, ako aj daň zo stavieb zatriedených ako viacúčelové stavby (§ 12 ods. 6 zák. č. 582/2004 Z.z.) spolu vo výške 4.527,47 €. Podľa pôvodného žalobcu z § 6 ods. 1, § 7 ods. 2, § 8 ods. 1, 2, § 10 ods. 1, § 11, § 12 ods. 1, 2, § 12 ods. 6 a § 17 ods. 3 písm. c) ZoDM v znení účinnom v čase konania žalovaného, smerujúceho k vyrubeniu dane z nehnuteľností postupcovi Q. P. na rok 2014 vyplývala nielen právna možnosť, ale za splnenia príslušných zákonných podmienok aj právna povinnosť žalovaného ako správcu dane skúmať existenciu miestnych podmienok za účelom posúdenia možnosti zníženia sadzby dane z nehnuteľností. Žalovaný túto právnu povinnosť v procese vyrubovania dane z nehnuteľností vôbec nesplnil a daň vyrubil bez zohľadnenia takýchto miestnych podmienok, ktoré boli také, že by zníženie sadzby dane, predovšetkým u dane zo stavieb, plne opodstatňovali. Účelom dane z nehnuteľností je zabezpečiť príjem do rozpočtu obce od vlastníkov tých nehnuteľností, ktoré sa na území obce nachádzajú, avšak právu obce na vyberanie takejto dane musí vždy zodpovedať povinnosť obce zabezpečiť vlastníkom nehnuteľností, nachádzajúcich sa na území obce ich plnohodnotné využitie s ohľadom na charakter týchto nehnuteľností. Práve zabezpečeniu tohto účelu má vyberanie dani z nehnuteľností slúžiť. Pokiaľ obec, vyberajúca daň z nehnuteľností, nezabezpečí pre vlastníka nehnuteľností, a teda daňovníka, od ktorého tento druh dane vyberá, optimálne a čo najúčelnejšie využitie jeho nehnuteľností, tak je právnou povinnosťou obce takéto nesplnenie svojej povinnosti, stojacej oproti jej právu na vyberanie dane z nehnuteľností zohľadniť pri vyrubení dane v podobe zníženia sadzby dane v rámci prihliadnutia na miestne podmienky. Takýto postup obce by mal byť potom každoročne premietnutý do všeobecne záväzného nariadenia, určujúceho na príslušné zdaňovacie obdobie výšku sadzby dane a tiež zníženie dane z dôvodu obmedzeného využitia stavieb, ktoré sú zdaňované touto daňou. Pokiaľ tomu tak nie je, nemožno postup obce v procese vyrubovania dane z nehnuteľností považovať za ústavný a zákonný a majúci tak základné atribúty správneho úradného postupu. Zároveň takýmto postupom potom dochádza ku nezákonnému zásahu do práv a právom chránených záujmov daňovníka. Postupcovi Q. P. bola rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014 vyrubená daňová povinnosť k dani z nehnuteľnosti v značnej výške, t.j. až 4.546,45 €, ktorá je v porovnaní s vtedajšou aktuálnou hodnotou nehnuteľností, z ktorých bola takéto daň vyrubená, celkom neadekvátne a nenáležitá. Postupca Q. P. vzhľadom na absolútne nedostatky v infraštruktúre žalovaného, ktoré znemožňovali riadne využitie príslušných nehnuteľností v jeho vlastníctve, mohol využívať tieto nehnuteľnosti len v značne obmedzenom rozsahu. Žalovaný nebol schopný zabezpečiť pre postupcu Q. P. ako vlastníka nehnuteľností, ktorému vyrubil neúmernú daňovú povinnosť a túto aj zinkasoval, riadne možnosti príjazdu vozidlami k jeho nehnuteľnostiam, parkovania vozidiel v blízkosti týchto nehnuteľností, za ktoré žalovaný inkasoval ďalšie osobitné poplatky, nebol schopný zabezpečiť v prevažnej časti produktívneho času v pracovnom dni prejazdnosť jednotlivými ulicami predstavujúcimi príjazdové cesty pre všetky osoby, podieľajúce sa na užívaní nehnuteľností vo vlastníctve postupcu. Rovnako žalovaný nebol schopný zabezpečiť poriadok a čistotu na verejných priestoroch, obklopujúcich tieto nehnuteľnosti a s tým súvisiaci celkový dostačujúci vzhľad územia, na ktorom sa tieto nehnuteľnosti nachádzajú. Žalovaný inkasoval na dani z nehnuteľnosti od postupcu Q. P. značné peňažné prostriedky, no žiadnym spôsobom nezabezpečil pre neho ako daňovníka akékoľvek zlepšenie a skvalitnenie možnosti využitia týchto nehnuteľností. Ak za tohto stavu žalovaný v procese vyrubovania dane z nehnuteľností, ktorý viedol k vydaniu rozhodnutia označeného v bode I. tejto žaloby, neprihliadol na miestne podmienky a neposúdil možnosti zníženia sadzby dane, ako aj samotnej dane (predovšetkým dane zo stavieb), hoci takéto podmienky objektívne existovali, bol jeho postup v tomto procese ako správcu dane nesprávny a takýmto nesprávnym úradným postupom bola postupcovi Q. P. spôsobená škoda. Pokiaľ ide o výšku tejto škody, táto podľa pôvodného žalobcu predstavuje rozdiel medzi vyrubenou a už aj zaplatenou daňou z nehnuteľností na rok 2014 a výškou dane, ktorá by bola určená pri správnom postupe správcu dane, spočívajúcom v znížení sadzby dane ako aj samotnej dane (predovšetkým dane zo stavieb) s ohľadom na miestne podmienky.

2. Podaním zo dňa 20.06.2017 pôvodný žalobca doplnil žalobu tak, že sa domáhal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu náhradu škody za nesprávny úradný postup žalovaného ako správcu dane pri vyrubení dane z nehnuteľnosti za rok 2014 vo výške 4.546,45 €.

3. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomným podaním zo dňa 21.08.2017, doručeným tunajšiemu súdu dňa 22.08.2017, v ktorom uviedol, že domnelý nárok žalobcu v celom rozsahu neuznáva a považuje ho v celom rozsahu za nedôvodný, a preto navrhuje žalobu zamietnuť. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu, že by jeho nesprávnym úradným postupom ako správcu dane pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2014, konkrétne pri určení výšky dane, došlo k vzniku škody na strane pôvodného žalobcu, resp. postupcu Q. P.. Podľa tvrdenia žalovaného právnym titulom zaplataenia dane za predmetné nehnuteľnosti v sume 4.546,45 € bolo rozhodnutie č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014 a vykonateľnosť dňa 01.10.2014. Toto rozhodnutie bolo vydané v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi ako aj všeobecne záväzným nariadením o dani z nehnuteľnosti na rok 2014 prijatým Mestským zastupiteľstvom v Považskej Bystrici v zmysle § 6 ods. 1 zákona č. 369/1990 Zb., v súlade so zákonom č. 582/2004 Z.z. o miestnych daniach a miestnom poplatku za komunálne odpady a drobné stavby a v súlade so zákonom č. 563/2009 Z.z. o správe daní v znení platnom a účinnom v rozhodnom období. Žalovaný uviedol, že podkladom pre vydanie predmetného rozhodnutia bolo aj daňové priznanie k dani z nehnuteľnosti za rok 2013, ktoré bolo vypracované postupom Q. P.. Rozhodnutie Q. P. napadol odvolaním zo dňa 16.06.2014, ktoré bolo žalovanému ako správcovi dane doručené dňa 17.06.2014. O odvolaní Q. P. rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím č. XXXXXX/X/XXXXXX/XXXX/XXXX zo dňa 11.08.2014, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014 a ktorým rozhodnutie žalovaného potvrdené. Žalovaný poprel aj tvrdenie pôvodného žalobcu o porušení všeobecne záväzných právnych predpisov zo strany žalovaného a poukázal na to, že pôvodný žalobca v tomto smere nepredložil o svojich tvrdeniach žiadne dôkazy. Podľa názoru žalovaného, postupoval v medziach zákona a zákonom dovoleným spôsobom, ktoré konanie nemôže zakladať domnelý nárok na náhradu škody. Pokiaľ pôvodný žalobca poukázal na údajne nesprávny výpočet dane, resp. použitie nesprávnych koeficientov, zákon č. 582/2004 Z.z. umožňoval príslušným orgánom územnej samosprávy modifikovať výšku dane vrátane koeficientov na jej výpočet. Prijímanie všeobecných záväzných predpisov orgánmi samosprávy nemožno považovať za nesprávny úradný postup, nakoľko jeho výsledok nie je individuálny správny akt, ale všeobecne záväzný právny predpis, pričom na tento postup sa nevzťahuje zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci. Žalovaný poukázal na to, že pôvodný žalobca si nespĺnil zákonnú povinnosť prerokovať nárok na náhradu škody pred podaním žaloby podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu pri výkone verejnej moci, nakoľko žiadosť, t.j. návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy zo dňa 12.05.2017 bola žalovanému doručená dňa 19.05.2017, t.j. jeden deň po podaní žaloby na súde. Žalovaný je preto zaujal stanovisko, že neboli splnené procesné podmienky na podanie takejto žaloby. Žalovaný riadne prerokoval návrh na predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy podľa § 16 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. prípisom zo dňa 13.06.2017, ktorý bol pôvodnému žalobcovi doručený dňa 20.06.2017.

4. Okresný súd Považská Bystrica po vykonaní dokazovania výsluchom právneho zástupcu žalovaného a oboznámením rozhodnutia žalovaného č. 160071/2014 zo dňa 26.5.2014 o vyrubení dane z nehnuteľností daňovníkovi Q. P. za rok 2014, žiadosti o predbežné prerokovanie náhrady škody pôvodného žalobcu zo dňa 12.05.2017, rozsudkom zo dňa 14.02.2018 č.k. 7C/29/2017-102 žalobu pôvodného žalobcu spoločnosti REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom 1. mája 1605, Uherský Brod, Česká republika, zamietol z dôvodu nedostatku aktívnej vecnej legitímácie pôvodného žalobcu, ktorú tento odvodzoval od zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 04.08.2014, uzatvorenej medzi daňovníkom Q. P. ako postupcom a pôvodným žalobcom ako postupníkom. Podľa súdu 1. inštancie predmetom postúpenia pohľadávky môže byť len určitá konkrétne vymedzená pohľadávka veriteľa, ktorá existuje v čase postúpenia. Absencia určitosti identifikácie pohľadávky spôsobuje neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto smere považoval súd 1. stupňa za neurčité označenia postupovanej pohľadávky ako: „Škoda spôsobená postupcovi nesprávnym úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2014 rozhodnutím č. 160071/2014 zo dňa 26.05.2014 vo výške rozdielu medzi vyrubenu a zaplattenou daňou z nehnuteľností za rok 2014 vo výške 4.546,45 eur a výškou dane, ktorá by bola určená pri správnom postupe žalovaného, spočívajúcom v znížení sadzby dane a samotnej dane s ohľadom na mieste podmienky, pričom túto

sumu bude možné ustáliť až na základe vykonaného dokazovania; alternatívna výška tejto škody je 4.546,45 eur“. V tejto súvislosti prvostupňový súd zaujal stanovisko, že podľa § 524 Občianskeho zákonníka možno postúpiť len pohľadávku zo záväzkového právneho vzťahu. Pokiaľ bola predmetom postúpenia vyššie uvedenej zmluvy o postúpení pohľadávok doposiaľ nejudikovaná, zatiaľ len pôvodným žalobcom a daňovníkom tvrdená pohľadávka z verejnoprávneho vzťahu, túto nebolo možné platne postúpiť. Na závere o neexistencii uplatnenej pohľadávky nemohla nič zmeniť ani v konaní navrhnutá a zamietnutá zmena žalobcu, o ktorej prvostupňový súd rozhodol uznesením zo dňa 14.2.2018 č.k. 7C/29/2017-100.

5. Z odôvodnenia zamietajúceho prvostupňového rozsudku ďalej vyplýva, že hoci pôvodný žalobca právne kvalifikoval uplatnený nárok tak, že sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného, súd uplatnený nárok posúdil odlišne ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného, a to konkrétne rozhodnutím žalovaného zo dňa 26.05.2014 č. XXXXXX/XXXX o vyrubení dane z nehnuteľností daňovníkovi Q. P., pričom toto rozhodnutie, ktorým mu mala byť spôsobená škoda, nebolo zrušené, čo je v zmysle ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. podmienkou priznania nároku na náhradu škody spôsobenú jej nezákonným rozhodnutím.

6. Na základe odvolania podaného proti prvostupňovému rozsudku pôvodným žalobcom Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 27.6.2019 č.k. 17Co/145/2018-126 rozsudok súdu 1. inštancie ako aj uznesenie súdu 1. inštancie zo dňa 14.02.2018 č.k. 7C/29/2017-100 zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie spolu s odôvodnením, že pôvodný žalobca v podanom odvolaní dôvodne namietal nesprávnosť záverov súdu prvej inštancie ohľadom platnosti postúpenia pohľadávky pre jej neurčitosť. Odvolací uviedol, že považuje za jednoznačné označenie postupovanej pohľadávky ako: „škoda spôsobená postupcomi neprávny úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2014 rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014 vo výške rozdielu medzi vyrubovou a zaplatenou daňou z nehnuteľností za rok 2014 vo výške 4.546,45 € a výškou dane, ktorá by bola určená pri správnom postupe žalovaného, spočívajúcom v znížení sadzby dane a samotnej dane s ohľadom na miestne podmienky, pričom túto sumu bude možné ustáliť až na základe vykonaného dokazovania; alternatívna výška tejto škody je 4.546,45 € “. Podľa názoru odvolacieho súdu i keď nie je pohľadávka jednoznačne vymedzená svojou výškou, je jej ostatné vymedzenie skutkovými okolnosťami jej vzniku a spôsobu zistenia jej výšky natoľko jednoznačné, že je v zmluve o postúpení vymedzená dostatočne určito. V tejto súvislosti odvolací súd poukázal na to, že pohľadávka má mať základ v náhrade škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom pri vyrubovaní dane, pričom v danom prípade v zmluve o postúpení pohľadávky je jednoznačne uvedené rozhodnutie, ktoré bolo v namietanom procese vydané a výška škody je určená spôsobom jej výpočtu, so súčasným určením maximálnej výšky. Podľa názoru odvolacieho súdu určenie výšky peňažnej sumy aj inak ako jej presným vyčíslením, teda uvedením spôsobu jej výpočtu je aj zákonom predpokladaným spôsobom vymedzenia predmetu (odplaty) právnych úkonov, z dôvodu čoho nie je daný dôvod neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky, spočívajúci v neurčitosti vymedzenia postupovanej pohľadávky tak, ako to vo svojom rozhodnutí konštatoval prvostupňový súd. Rovnako podľa odôvodnenia zrušujúceho uznesenia nebol správny záver súdu prvej inštancie, že predmetom postúpenia môže byť len judikovaná pohľadávka. Takéto obmedzenie z ustanovenia § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako ani z iného právneho predpisu nevyplýva. Rovnako nie je prekážkou postúpenia, že pohľadávka má pôvod v náhrade škody podľa zák. č. 514/2003 Z.z. Uvedený právny predpis postúpenie takejto pohľadávky nevyučuje a aj pohľadávka na náhradu škody podľa neho má pôvod v záväzkovom právnom vzťahu. Podľa stanoviska odvolacieho súdu záväzky totiž nevznikajú iba zo zmlúv, ale aj zo zodpovednostných právnych vzťahov, vyplývajúcich z porušenia práva. Skutočnosť, že právo na náhradu škody podľa z.č. 514/2003 Z.z. vzniká pri výkone verejnej moci nemení nič na tom, že zodpovednostný právny vzťah z toho vyplývajúci je záväzkovým právny vzťahom. V tejto súvislosti odvolací súd ďalej poukázal na to, že v prípade pohľadávky na náhradu škody vyplýva jej existencia z existencie zodpovednosti za škodu. Preto možno záver o ne/existencii pohľadávky prijať až po zistení ne/existencie zodpovednosti za škodu. Teda až po preskúmaní danosti predpokladov tejto zodpovednosti, teda principiálne až po tom, ako súd vyhodnotí existenciu škody, porušenie právnej povinnosti, príčinnú súvislosť medzi nimi a prípadné splnenie ďalších osobitných podmienok zodpovednosti, v danom prípade typicky stanovených zákonom č. 514/2003 Z.z. (ako napríklad predbežné prejednanie nároku alebo zrušenie nezákonného rozhodnutia). Až v prípade neexistencie predpokladov zodpovednosti za škodu je dôvodom zamietnutia žaloby táto skutočnosť, ale v žiadnom prípade nie neplatnosť postúpenia pohľadávky a z toho vyplývajúci nedostatok aktívnej legitimácie pôvodného žalobcu ako nadobúdateľa pohľadávky na náhradu škody zo strany Q. P..

7.V súvislosti s uznesením Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 14.02.2018 č.k. 7C/29/2017-100, ktorým Okresný súd Považská Bystrica nepripustil, aby do konania namiesto pôvodného žalobcu spoločnosti REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom 1. mája 1605, Uherský Brod, Česká republika vstúpila obchodná spoločnosť REALITY - GO MONEY, s.r.o. so sídlom Nová ulica 1588, Stupava s odôvodnením, že takéto konanie pôvodného žalobcu je zneužitím práva, ktoré vedie k nedôvodným prietahom v konaní, a preto podľa článku 5 CSP nepožíva právnu ochranu, Krajský súd v Trenčíne v zrušujúcom uznesení zo dňa 27.06.2019 č.k. 17Co/145/2018-126 uviedol, že sa stotožňuje so záverom prijatým v uznesení Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 22.3.2018 sp. zn. 19Co/60/2018, podľa ktorého podanie návrhu na zmenu žalobcu päťkrát po sebe a vždy len niekoľko dní pred pojednávaním možno považovať za zneužitie práva, a to s prihliadnutím na frekvenciu podaní, ktorými žalobca žiadal zmenu žaloby súčasne so žiadosťou o odročenie nariadeného pojednávania. Z toho možno jednoznačne vyvodiť záver, že cieľom takýchto podaní/návrhov je výhradne nastolenie prietahov v konaní. Podľa názoru odvolacieho súdu až v prípade, že aj v tomto konaní by došlo k obdobnej situácii opakovaných návrhov na zmenu žalobcu spojených s potrebou odročenia pojednávania, bolo by z toho možné dovodiť záver o zneužití práva a na základe toho nepripustiť navrhovanú zmenu žalobcu. Vzhľadom na to boli podľa názoru odvolacieho súdu opodstatnené odvolacie námietky pôvodného žalobcu vo vzťahu k uzneseniu prvostupňového súdu, ktorým došlo k nepripusteniu zmenu žalobcu, navrhovanú z dôvodu postúpenia pohľadávky.

8.Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 18.09.2019 č.k. 7C/29/2017-131, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 16.10.2019, v zmysle ustanovenia § 80 ods. 1,2 CSP vyhovel návrhu pôvodného žalobcu spoločnosti REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom 1. mája 1605, Uherský Brod, Česká republika a pripustil, aby do konania na jeho miesto vstúpila ako žalobca obchodná spoločnosť REALITY - GO MONEY, s.r.o. so sídlom Nová ulica 1588, Stupava, IČO: 48 272 655 spolu s odôvodnením, že z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 21.09.2017 je zrejmé, že pôvodný žalobca uzatvoril so spoločnosťou REALITY - GO MONEY, s.r.o. so sídlom Nová ulica 1588, Stupava zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorej predmetom bolo odplatné postúpenie pohľadávky, ktorá je predmetom tohto konania, pričom písomným podaním zo dňa 7.2.2018 spoločnosť REALITY - GO MONEY, s.r.o. so sídlom Nová ulica 1588, Stupava vyjadrila súhlas so svojím vstupom do konania.

9.Na pojednávaní dňa 20.11.2019 žalovaný prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaujal stanovisko, že v danom prípade nebola splnená zákonná podmienka pre vznik zodpovednosti žalovaného za vzniknutú škodu, stanovená ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., keďže rozhodnutie žalovaného o vyrubení dane za rozhodné obdobie nebolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušných orgánom. Naopak podľa žalovaného v danom prípade k opravnému prostriedku, ktorý proti tomuto rozhodnutiu žalovaného podal právny predchodca žalobcu Q. P. vyhovené nebolo, preto v danom prípade nie sú splnené osobitné podmienky pre vznik zodpovednosti žalovaného vymedzené zákonom č. 514/2003 Z.z.

10.Žalobca sa pojednávania dňa 20.11.2019 nezúčastnil a hoci doručenie predvolania mal riadne vykázané, svoju neúčasť na pojednávaní z dôležitého dôvodu neospravedlnil. Preto súd vec prejednal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

11.Po doplnení dokazovania výsluchom právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 20.11.2019 súd zistil nasledovné:

12. Žalovaný ako príslušný správca dane podľa § 4 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z.z. vydal dňa 26.05.2014 rozhodnutie č. XXXXXX/XXX4, ktorým vyrubil daňovníkovi Q. P., K.. XX.XX.XXXX, O. P.. B. XXXX, XXX XX J. daň z nehnuteľností na rok 2014 spolu v sume 4.546,45 €, z čoho daň z pozemkov predstavovala sumu 18,99 € a daň zo stavieb predstavovala sumu 4.527,468 € s tým, že daň z nehnuteľností bola splatná dňa 30.06.2014 v sume 2.273,22 € a zvyšná časť v sume 2.273,23 € bola splatná dňa 30.09.2014. Rozhodnutie č. XXXXXX/XXXX nadobudlo právoplatnosť dňa 26.08.2014 a vykonateľnosť dňa 01.10.2014. Podľa tvrdenia žalovaného, ktoré žalobca v priebehu konania nespochybnil, uvedené rozhodnutie žalovaného o vyrubení dane pôvodný žalobca spoločnosť REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom Nám. 1. máje 1605, Uherský Brod, Česká republika napadol odvolaním zo dňa 16.06.2014, pričom o odvolaní rozhodlo Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky rozhodnutím zo dňa 11.8.2014 č. 100306/1/363232/2014/5193, ktorým bolo rozhodnutie žalovaného potvrdené.

13. Medzi stranami konania nebolo sporné, že daňovník Q. P. vyrubenú daň z nehnuteľností za rok 2014 žalovanému zaplatil v celej výške. Daňovník Q. P., K.. XX.XX.XXXX ako postupca uzatvoril dňa 04.08.2014 s pôvodným žalobcom spoločnosťou REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom v Uherskom Brode Zmluvu o postúpení pohľadávok, ktorou postupca postúpil na pôvodného žalobcu pohľadávku voči žalovanému tak, že postupovaná pohľadáva bola v zmluve identifikovaná ako škoda spôsobená postupcovi neprávny úradným postupom žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2014 rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014 vo výške rozdielu medzi vyrubenou a už zaplatenou daňou z nehnuteľností za rok 2014 vo výške 4.546,45 € a výškou dane, ktorá by bola určená pri správnom postupe žalovaného spočívajúcom v znížení sadzby dane a samotnej dane s ohľadom na miestne podmienky, pričom túto sumu bude možné ustáliť až na základe vykonaného dokazovania; alternatívna výška tejto škody je 4.546,45 €.

14. Pôvodný žalobca spoločnosť REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom v Uherskom Brode listom zo dňa 12.05.2017, doručeným žalovanému dňa 19.05.2017, požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného ako orgánu územnej samosprávy pri výkone samosprávy pri vyrubení dane z nehnuteľností za rok 2014, a to v rozsahu a z dôvodov totožných s dôvodmi uvedenými pôvodným žalobcom v podanej žalobe.

15. Žalovaný listom zo dňa 13.06.2017 oznámil pôvodnému žalobcovi, že pohľadávku na náhradu škody vo výške 4.546,45 € považuje za neexistujúcu a Zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa 04.08.2014 za absolútne neplatnú z dôvodu absencie jej predmetu, preto považuje žiadosť/návrh na predbežné prerokovanie nároku o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom orgánu územnej samosprávy za neopodstatnenú a nevyhovel jej v celom rozsahu. Pôvodnému žalobcovi spoločnosti REALITY - X24 CZ, s.r.o. so sídlom v Uherskom Brode bol uvedený list žalovaného zo dňa 13.06.2017 doručený dňa 20.06.2017.

16. Podľa ustanovenia § 1 písm. b) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, tento zákon upravuje zodpovednosť obce a vyššieho územného celku (ďalej len „územná samospráva“) za škodu spôsobenú orgánmi územnej samosprávy pri výkone samosprávy,

17. Podľa § 3 ods. 1 písm. a), d) zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci

- a) nezákonným rozhodnutím, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

18. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

19. Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

20. Podľa § 13 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, na uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy sa primerane použijú ustanovenia § 5 a § 6.

21. Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len „žiadosť“) s príslušným orgánom podľa § 4 a § 11.

22. Z vykonaného dokazovania má súd za preukázané, že žalovaný ako správa dane rozhodnutím č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014 vyrubil daňovníkovi Q. P. daň z nehnuteľností na rok 2014 spolu vo výške 4.546,45 €, ako aj to, že menovaný daňovník túto daň z nehnuteľností žalovanému uhradil. Podľa tvrdení pôvodného ako aj súčasného žalobcu postup žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností na rok 2014 bol nesprávny, jeho následkom vznikla daňovníkovi škoda. Ako nesprávny postup žalovaného žalobca označil úradný postup žalovaného pri určení výšky tejto dane, keď žalovaný za účelom posúdenia možnosti zníženia sadzby dane z nehnuteľností neskúmal a nezohľadnil existenciu miestnych podmienok, ktoré bol žalovaný ako samosprávny územný celok schopný zabezpečiť daňovníkovi na realizáciu a výkon práv, ktoré sú obsahom vlastníckeho práva k nehnuteľnosti. Podľa žalobcu žalovaný túto povinnosť v procese vyrubovania dane z nehnuteľností vôbec nesplnil, daň vyrubil bez zohľadnenia tých miestnych podmienok, ktoré zníženie sadzby dane opodstatňovali.

23. Hoci žalobca na základe jeho skutkových tvrdení právne kvalifikoval uplatnený nárok tak, že sa domáha náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom žalovaného, súd uplatnený nárok neposudzoval ako nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ale ako nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného č. XXXXXX/XXXX zo dňa 26.05.2014. Súd pritom vychádzal z toho, že nesprávnym úradným postupom je v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. možné označiť len konanie alebo nekonanie orgánu verejnej moci (územnej samosprávy), ktorým tento orgán porušuje povinnosti pri uskutočňovaní úkonov v konaní (napr. tým, že nesprávne vykoná úkon alebo ho vykoná bez splnenia zákonných podmienok). Nesprávny úradný postup nemožno stotožňovať s prípadným nesprávnym a nezákonným rozhodnutím, t.j. rozhodnutím orgánu verejnej moci (územnej samosprávy), ktoré je v rozpore s právnym poriadkom Slovenskej republiky a medzinárodnými predpismi, ktorými je Slovenská republika viazaná. Pokiaľ žalobca namietal nesprávnosť postupu žalovaného pri vyrubení dane z nehnuteľností, resp. postup, ktorý mu predchádzal, tak ako je to uvedené v predchádzajúcom odseku tohto odôvodnenia, tento nemožno podľa názoru súdu označiť ako nesprávny úradný postup. Súd má preto za to, že žalobca namietal nezákonnosť rozhodnutia žalovaného č. XXXXXX/XXXX, kedy žalovaný podľa názoru žalobcu nesprávne rozhodol o výške dane z nehnuteľností. Súd pritom zdôrazňuje, že otázka právnej kvalifikácie uplatneného nároku je výlučne na posúdení súdu, bez ohľadu na to, či žalobca svoje skutkové tvrdenia kvalifikoval totožne alebo odlišne s názorom súdu, nakoľko civilné súdne konanie je ovládané zásadou iura novit curia (právo pozná súd).

24. Po ustálení právnej kvalifikácie uplatneného nároku žalobcu, súd pristúpil k skúmaniu splnenia predpokladov na priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu územnej samosprávy. Z ustanovenia § 13 v spojení s § 5 ods. 1 a § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci vyplýva, že základnými predpokladmi vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánov územnej samosprávy pri výkone samosprávy sú:

- a) existencia aktívnej legitímácie na uplatnenie nároku na náhradu škody,
- b) existencia nezákonného rozhodnutia,
- c) právoplatnosť tohto rozhodnutia a
- d) vyčerpanie všetkých riadnych opravných prostriedkov s tým, že všetky tieto predpoklady musia byť kumulatívne splnené. Dôkazné bremeno vo vzťahu k preukázaniu existencie týchto predpokladov (za predpokladu ich spornosti medzi stranami) zaťažuje poškodeného, t.j. žalobcu.

25. Vychádzajúc z uvedeného mal súd za preukázané, že ani jeden z uvedených zákonných predpokladov vzniku nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím žalovaného ako orgánu územnej samosprávy v danom prípade splnený nebol. V tejto súvislosti treba uviesť, že postúpenie pohľadávky poškodeného z titulu nároku na náhradu škody z nezákonného rozhodnutia by prichádzalo do úvahy až vtedy, ak by toto právo poškodeného, v danom prípade daňovníka Q. P., bolo priznané v daňovom konaní, prípadne judikované v konaní správneho súdnictva, a to výkonom konkrétného nároku na náhradu škody, pričom daňovníkovi Q. P. takýto nárok nebol priznaný a ani rozhodnutie, ktorým mu škoda mala byť spôsobená nebolo v súlade s ustanovením § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušných orgánov. Preto nemožno o Q. P. ako daňovníkovi hovoriť ako o poškodenom, keďže škoda mu doposiaľ nevznikla. Navyše treba uviesť, že výsledkom daňového konania žalovaného bol platobný výmer, ktoré rozhodnutie je právoplatné, vykonateľné a nebolo doposiaľ príslušným orgánom pre nezákonnosť zrušené a ani zmenené, súd nie je oprávnený skúmať,

či žalovaný postupoval správne alebo nie pri vyrubovaní dane daňovníkovi. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a citované zákonné ustanovenia preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, t.j. žalobu žalobcu zamietol.

26. Žalovaný mal vo veci plný úspech, preto mu súd v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 CSP priznal nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100% s tým, že o výške trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 C.s.p. v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 C.s.p. sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.